

N:o 54.

Af herr **C. Wallis**, *angående rektorernas vid de femklassiga läroverken i Stockholm uppflyttning i högre lönegrad.*

Sedan Rikets Ständer uti skrifvelse den 21 november 1863 underdånigst anmält, att, »när hvart och ett af de femklassiga läroverken i hufvudstaden räknade vid pass 200 lärjungar och då dessa skolor alltså härutinnan ej endast stode framför de öfriga femklassiga läroverken i riket, utan äfven öfverträffade de på reallinien fullständiga, samt ett så betydligt antal lärjungar, hvaraf måste blifva en följd, att ett vida större antal lärare än det eljest vanliga vid dessa skolor tjenstgöra, i många hänseenden förorsakade rektorerna ökade göromål, Rikets Ständer medgifvit, att rektorerna vid elementarläroverken i Jakobs och Katarina församlingar i Stockholm må tilläggas löneförhöjning med 500 riksdaler hvaradera», blef genom kongl. brefvet den 11 december stadgadt, att rektorslönen vid hvaradera af omförmälda läroverk skulle från och med år 1864 utgå med en förhöjning af 500 riksdaler årligen, hvilken bestämmelse, jemlikt kongl. brefvet den 29 april 1869 blifvit samma år utsträckt äfven till rektor vid det sedermera inrättade femklassiga allmänna läroverket å Östermalm.

Dessa rektorer hafva emellertid icke blifvit inbegripna i det stadgande, som jemlikt kongl. brefvet den 29 juni 1866 förklarade rektorerna vid femklassiga läroverk berättigade till uppflyttning i högre lönegrad, och de ega sålunda efter tio års tjenstgöring icke längre framför sina vederlikar i landsorten med dervarande jemförelsevis fåtaligt besökta läroverk förmånen af den högre lön, som Konung och Rikets Ständer år 1863 velat på grund af ofvan anförda skäl dem bereda, och detta fastän lärjungesiffran och lärareantalet vid samtliga

de tre femklassiga läroverken i Stockholm icke allenast icke minskats, utan tvärtom så ökats, att desamma för närvarande utgöra vid Jakobs läroverk resp. 278 och 12, vid Katarina läroverk resp. 270 och 13 och vid Östermalms resp. 406 och 18.

Då ett sådant förhållande icke synes mig kunna anses vara med rättvisa och billighet öfverensstämmande, vågar jag hemställa,

att Riksdagen måtte för sin del besluta, att rektorerna vid de femklassiga läroverken i hufvudstaden må, i likhet med öfriga rektorer i riket, blifva efter tio års väl vitsordad tjenstgöring berättigade till uppflyttning i högre lönegrad.

Stockholm den 27 januari 1900.

Curt Wallis.

N:o 55.

Af herr **E. G. Åkerlind**, om höjning i aflöningen åt banvakter i fjerde distriktet.

Före införandet af nu gällande aflöningsreglemente för personalen vid statens jernvägar hade, som bekant, banvakterna i Norrland ett lönetillskott utöfver öfriga banvaktens af fem kronor i månaden.

De skäl, som då förefunnos för beviljandet af detta lönetillskott, hafva enligt mitt förmenande icke bortfallit, utan förefinnas fortfarande. Det torde väl icke kunna bestridas, att lefnadskostnaderna i öfre Norrland äro betydligt högre än i öfriga delar af landet, hvartill kommer,